قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی

قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی/

/

ماده۱- دولت موظف است به استناد اصول بیست و هشتم (۲۸) و چهل و سوم (۴۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با توجه به سند چشم‌انداز بیست ساله، مشاغل خانگی را مطابق این قانون ساماندهی و حمایت نماید به نحوی که زمینه ایجاد اشتغال برای این گونه متقاضیان فراهم گردد./

ماده۲- منظور از مشاغل یا کسب و کار خانگی، آن دسته از فعالیتهایی است که با تصویب ستاد موضوع ماده (۳)، توسط عضو یا اعضا خانواده در فضای مسکونی در قالب یک طرح کسب و کار بدون مزاحمت و ایجاد اخلال در آرامش واحدهای مسکونی همجوار شکل می‌گیرد و منجر به تولید خدمت و یا کالای قابل‌عرضه به بازار خارج از محیط مسکونی می‌گردد./

شاغلین کسب و کار مذکور برای کسب منافع به صورتهای ذیل فعالیت می‌نمایند:/

۱- انجام فعالیت به صورت کارمزدی برای کارفرمای خارج از محیط مسکونی./

۲- انجام فعالیت مستقل اعم از تأمین مواداولیه تا عرضه محصول به خارج از محیط مسکونی./

۳- انجام فعالیتِ به صورت تعاونی، اتحادیه و یا مشارکت با بنگاه‌های بالادستی تأمین‌کننده مواداولیه و عرضه محصول آنان در بازار، ترجیحاً به صورت کسب و کار خوشه‌ای./

ماده۳- به منظور حمایت و گسترش مشاغل خانگی، ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی که از این پس ستاد نامیده می‌شود با ترکیب زیر تشکیل می‌شود:/

۱- وزیر کار و امور اجتماعی به عنوان رئیس./

۲- وزیر صنایع و معادن یا نماینده تام‌الاختیار وی./

۳- وزیر جهاد کشاورزی یا نماینده تام‌الاختیار وی./

۴- وزیر بازرگانی یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۵ - وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۶ - وزیر رفاه و تأمین اجتماعی یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۷- وزیر تعاون یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۸ - وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۹- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۱۰- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا نماینده تام‌الاختیار وی/

۱۱- فرمانده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران یا یکی از معاونان وی/

۱۲- رئیس شورای عالی استانها یا نماینده شورای مذکور/

۱۳- سرپرست کمیته امداد امام خمینی (ره)/

۱۴- رئیس سازمان بهزیستی کشور/

۱۵- رئیس سازمان تأمین اجتماعی/

۱۶- دو نفر از نمایندگان عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر/

۱۷- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران/

۱۸- رئیس اتاق تعاون/

۱۹- رئیس شورای مجامع صنفی کشور/

۲۰- مدیرعامل صندوق مهر امام رضا (ع)/

تبصره۱- مصوبه ستاد با تأیید اکثریت وزرا عضو، توسط وزیرکار و امور اجتماعی ابلاغ می‌گردد./

تبصره۲- کارگروه اشتغال و سرمایه‌گذاری، با عضویت نمایندگان دستگاههای استانی مزبور که در هر استان به ریاست استاندار تشکیل می‌گردد موظف به اجرا مصوبات ستاد و نظارت بر حسن اجرا این قانون در سطح استان می‌باشد./

ماده۴- وظایف و اختیارات ستاد:/

۱- تعیین سیاستهای اجرائی مشاغل خانگی./

۲ـ تعیین راهکارهای پیوند کسب و کار خانگی با بازار سرمایه بیرونی اعم از داخلی و بین‌المللی./

۳ـ ایجاد هماهنگی در دستورالعملهای حمایتی و نظارتی دستگاههای اجرائی ذی‌ربط در مورد مشاغل و کسب و کار خانگی./

۴ـ ارزیابی مستمر نقش اجتماعی و اقتصادی مشاغل خانگی در توسعه ملی./

۵ ـ بررسی راهکارهای حمایتی مالی و تسهیلاتی از مشاغل خانگی./

۶ ـ بررسی پیشنهادهای دستگاههای اجرائی و کارگروه‌های استانی جهت اتخاذ تصمیمات مقتضی./

۷ـ ارزیابی عملکرد دستگاه‌های ذی‌ربط در اجرا مصوبات قانونی و مقررات حمایتی از مشاغل و کسب و کار خانگی./

۸ ـ تهیه دستورالعمل صدور مجوز مشاغل خانگی./

تبصره ـ مصوبات ستاد در محدوده اختیارات مذکور برای کلیه دستگاههای اجرائی لازم‌الاجرا می‌باشد./

ماده۵ ـ وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ساز و کار مناسب را برای ایجاد ساختار دبیرخانه دائمی ستاد با امکانات موجود و تعیین کارشناسان ذی‌ربط از بین کارشناسان خود در واحدهای تابعه با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری، فراهم نماید./

تبصره ـ کلیه دستگاههای اجرائی ذی‌ربط نیز موظف به تعیین واحدهای اداری مشخص در صف و ستاد برای رسیدگی به امور صاحبان کسب و کار و مشاغل خانگی در چهارچوب پستهای مصوب از بین کارشناسان موجود خود با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری می‌باشند./

ماده۶ ـ کلیه دستگاههای عضو ستاد موظفند راهکارهای حمایتی، نظارتی و تسهیل‌کننده ایجاد و توسعه مشاغل خانگی مجاز را در قالب دستورالعمل، حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تدوین و جهت تصویب به ستاد ارائه نمایند./

ماده۷ـ صدور مجوز مشاغل و کسب و کارهای خانگی در چهارچوب ضوابط ابلاغی ستاد توسط وزارت کار و امور اجتماعی یا واحدهای تابعه صورت می‌پذیرد و صاحبان مشاغل مزبور از مزایای ذیل برخوردار می‌شوند:/

۱ـ استفاده از بازار محلی شهرداری جهت عرضه محصولات خانگی./

۲ـ عضویت در شرکت سهامی عام خوشه‌ای تخصصی کسب و کار خانگی./

۳ـ معافیت از عوارض اداری و تجاری تعیینی و مصوب شوراهای اسلامی شهرها و روستاها./

۴ـ عدم نیاز به تغییر کاربری مسکونی./

۵ ـ دولت می‌تواند بنا به پیشنهاد ستاد نسبت به تعیین ضوابط حمایتی در زمینه‌های مالیات، تأمین وام قرض‌الحسنه اشتغال، حق بیمه خویش‌فرما، تعرفه مصرف آب، برق و سوخت مصرفی، ظرف سه ماه از تصویب این قانون، اقدام و اعتبار موردنیاز را در بودجه سنواتی محاسبه و لحاظ نماید./

۶ ـ استفاده از تسهیلات بانکی به ویژه قرض‌الحسنه بانکها و صندوق مهر امام رضا (ع)./

تبصره ـ بانک مرکزی موظف است با هماهنگی وزارت کار و امور اجتماعی، نحوه توزیع منابع قرض‌الحسنه برای مشاغل و کسب و کار خانگی را با توجه به اولویت و اهمیت انواع مشاغل خانگی و سهم هر استان تعیین و در ابتدای هر سال به بانکها و مؤسسات اعتباری ابلاغ نماید./

ماده۸ ـ وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ضمن شناسایی مشاغل و کسب و کار خانگی با کمک دستگاههای ذی‌ربط، فهرست مشاغل مجاز خانگی را همه‌ساله به تصویب ستاد برساند./

ماده۹ـ صاحبان امتیاز مشاغل و کسب و کار خانگی موظف به رعایت ضوابط و دستورالعملهای موضوع مبحث دوم فصل چهارم قانون کار می‌باشند. مالکان، صاحبان کسب و کار خانگی و کارفرمایان موظف به همکاری با بازرسان موضوع قانون کار خواهند بود./

تبصره ـ صاحب مجوز به منزله کارفرما تلقی می‌گردد و کارگاههای خانوادگی مذکور در ماده (۱۸۸) قانون، مشمول مبحث دوم فصل چهارم قانون کار می‌شوند./

ماده۱۰ـ وزارت کار و امور اجتماعی موظف است با هماهنگی سایر دستگاههای مسؤول، آموزش‌های مهارتی و فنی مورد نیاز صاحبان کسب و کار خانگی را به تناسب بازار کار، معین و به تصویب ستاد برساند./

ماده۱۱ـ کلیه شهرداریها موظفند به تناسب تعداد و تنوع کسب و کار خانگی، مکانهای مناسبی را (بازار محلی موقت) برای عرضه محصولات صاحبان مشاغل مذکور، به صورت دوره‌ای در روزهای مشخص هفته، تأمین نمایند./

ماده۱۲ـ سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران موظف است در جهت توسعه فرهنگ مشاغل خانگی و انسجام‌بخشی به مشاغل مذکور با امکانات موجود، با مشارکت وزارت کار و امور اجتماعی به صورت مستمر در ساعات معین به تولید برنامه‌های آموزشی و ترویجی اقدام نماید./

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و شش تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۲/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسید./

/

/

رئیس مجلس شورای اسلامی ـ علی لاریجانی/

/